

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา
จังหวัดสมุทรสงคราม ต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพยุค
ดิจิทัลแก่พลเมืองในพื้นที่*

THE ROLE OF MUEANG MAI SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE
ORGANIZATION IN AMPHAWA DISTRICT, SAMUT SONGKHRAM
TOWARDS THE BUILDING OF KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING IN
HEALTH FOR DIGITAL CITIZEN IN THE AREA

มาธินี คงสถิตย์¹ และ พิจักษณ์ ภูตระกูล²

Marthinee Khongsatid¹ and Phichak Phutrakul²

¹⁻²มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

¹⁻²Suansunandha Rajabhat University, Thailand

Corresponding author E-mail: mathinee.kh@ssru.ac.th

Received 13 July 2023; Revised 15 August 2023; Accepted 25 August 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเพื่อศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพแก่พลเมืองดิจิทัลในพื้นที่ โดยการวิจัยนี้เป็นรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยมีแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากผู้ให้ข้อมูล

* มาธินี คงสถิตย์ และ พิจักษณ์ ภูตระกูล. (2566). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพยุคดิจิทัลแก่พลเมืองในพื้นที่. วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 3(4), 33-47.

Marthinee Khongsatid and Phichak Phutrakul. (2023). The Role of Mueang Mai Subdistrict Administrative Organization in Amphawa District, Samut Songkhram towards the Building of Knowledge and Understanding in Health for Digital Citizen in the Area. Journal of Political Science Mahamakut Buddhist University, 3(4), 33-47.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/jpsmbu.2023.32>

<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jpsmbu/index>

หลัก ได้แก่ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และข้าราชการ พนักงาน ที่เกี่ยวข้อง จำนวนทั้งสิ้น 5 คน เพื่อถอดรูปแบบของบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพยุคดิจิทัลแก่พลเมืองในพื้นที่และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาวิเคราะห์เป็นรูปแบบการสร้างบริการสาธารณะ

ผลการวิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามจะมีบทบาทในดูแลรักษาสุขภาพอันเกิดจากการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ดูแลรักษาสุขภาพจิตอันเกิดจากการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล การให้คำปรึกษาในการรักษาสุขภาพอย่างถูกต้องแก่ผู้อื่น และบทบาทในการเพิ่มทักษะในการเข้าถึงการบริการสุขภาพดิจิทัล และรูปแบบการเรียนรู้ด้านสุขภาพยุคดิจิทัลดำเนินการผ่าน 2 โครงการหลัก ได้แก่ โครงการธรรมะहरษา และเวทีประชาคมที่ชุมชนจะมาแลกเปลี่ยนกับองค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ รวมถึงการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้จะมีการสอดแทรกประเด็นทางสังคมทำให้ประชาชนในพื้นที่ผ่านการเรียนรู้ด้านสุขภาพยุคดิจิทัลในรูปแบบทางอ้อมและไม่เป็นทางการมากกว่า

คำสำคัญ: ความรู้, สุขภาพ, พลเมืองดิจิทัล

Abstract

The main objective of this research was to study the role of Mueang Mai Subdistrict Administrative Organization, Amphawa District, Samut Songkhram Province in building health knowledge and understanding among digital citizens in the area. This research is a form of research and development. Data were collected from in-depth interviews, using interview forms as tools used for research from key informants, namely executives of local administrative organizations and civil servants and relevant employees. A total of 5 people to replicate the model of the role of Muang Mai Subdistrict Administrative Organization, Amphoe Amphawa, Samut Songkhram Province to create a better understanding of digital health for local citizens and collect data to bring the data from in-depth interviews to be analyzed as a public service model.

The study found that Muang Mai Subdistrict Administrative Organization, Amphawa District, Samut Songkhram Province will play a role in health care caused by the use of digital devices, mental health care caused by the use of digital devices, and counseling in health treatment. properly to others and roles in enhancing access to digital health services for the digital health learning model, it operates through 2 main projects, namely the Dhamma Hansa project. and a community forum where the community will come to exchange with the Muang Mai Subdistrict Administrative Organization Including inviting speakers to give knowledge, there will be social issues inserted, causing local people to learn about health in the digital age in an indirect and informal way rather than being mixed.

Keywords: Knowledge, Health, Digital Citizen

บทนำ

ปัจจุบันโลกยุคใหม่เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่เทคโนโลยีดิจิทัลไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนการทำงานให้สะดวกรวดเร็วเหมือนในอดีตที่ผ่านมา การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและข้อมูลข่าวสาร เป็นฐานรากในการพัฒนาการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนาทางสังคมในด้านต่าง ๆ ควบคู่กันไป (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2560) ยุคดิจิทัล (Digital Age) คือ ยุคของอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่มีความรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร การส่งผ่านข้อมูลต่าง ๆ หรือสื่อมีเดียต่าง ๆ ที่ทุกคนสามารถเข้าถึง และส่งต่อได้อย่างรวดเร็วทุกที่ทุกเวลา (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2559) ซึ่งกำลังจะเข้ามามีบทบาทในทุกเรื่องราวของชีวิตประจำวัน

แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมในยุทธศาสตร์ที่ 5 ได้กล่าวถึงการพัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนากำลังคนวัยทำงานทุกสาขาอาชีพ ทั้งบุคลากรภาครัฐและเอกชน ให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์และ

ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาดในการประกอบอาชีพและการพัฒนาบุคลากรในสาขาเทคโนโลยีดิจิทัลโดยตรงให้มีความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในระดับมาตรฐานสากลเพื่อนำไปสู่การสร้างและจ้างงานที่มีคุณค่าสูงในยุคเศรษฐกิจและสังคมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อน (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2560)

พลเมืองดิจิทัล คือ นิสัย การกระทำ และการบริโภคเนื้อหาทางดิจิทัล การใช้ชีวิตอยู่ในชุมชนดิจิทัลอย่างมีคุณภาพ กล่าวคือบรรทัดฐานของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม มีความรับผิดชอบ คือการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาด รู้กฎรู้ผิด มีความรับผิดชอบ และก่อให้เกิดผลลัพธ์เชิงบวก (วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2558) ความเป็นพลเมืองดิจิทัล คือ แนวคิดและแนวปฏิบัติสำคัญซึ่งจะช่วยให้พลเมืองเรียนรู้ว่าจะใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล และปกป้องตนเองจากความเสี่ยงต่าง ๆ อย่างไร รวมถึงรู้จักเคารพสิทธิของตนเองและมีความรับผิดชอบต่อสังคมในโลกสมัยใหม่ ไปจนถึงเข้าใจผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีต่อสังคมและใช้มันเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในเชิงบวก (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง, 2561) ดังนั้นควรที่จะมีการพัฒนาบุคคลในด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัลอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งควรเริ่มจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานะใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) คือหน่วยงานของรัฐที่มีการดำเนินงานเป็นอิสระจากส่วนกลาง ทำหน้าที่บริหารจัดการกิจการต่างๆ ในท้องถิ่นของตน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนในท้องถิ่นและการยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้สูงขึ้น เนื่องมาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับประชาชนและการได้รับการกระจายอำนาจและถ่ายโอนภารกิจจากส่วนราชการต่าง ๆ มาให้เพื่อจะได้สนองตอบความต้องการประชาชน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างรวดเร็ว การผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาคนให้เป็นทุนมนุษย์ด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตควบคู่กับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม ล้วนเป็นภารกิจที่จำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน

องค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม มีภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล โดยประมาณ 5.91 ตารางกิโลเมตร พื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่จำนวนประกอบด้วย 5 หมู่บ้าน

ได้แก่ บ้านปลายคลองเหมืองใหม่ บ้านปลายคลองอ้อม บ้านคลองวัว บ้านคลองชะนาง และบ้านบางวันทองใน การสาธารณสุขมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนบ้านคลองเหมืองใหม่ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม (มะพร้าว ส้มโอ และลิ้นจี่) วิสัยทัศน์ อบต.เหมืองใหม่ ตำบลแห่งความสามัคคี ยึดวิถีพอเพียง ชี้อะเสงผลไม้ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม เพียบพร้อมภูมิปัญญา ประชาศดใส ร่วมใจสู่อาเซียน โดยมียุทธศาสตร์ 7 ข้อ ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสาธารณสุข 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมกับการท่องเที่ยว 5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณี 6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน และ สังคม และ 7) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหาร การเมือง การปกครอง ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามซึ่งเป็นพื้นที่ให้บริการของมหาวิทยาลัยผู้วิจัยจึงเลือกพื้นที่ดังกล่าวเพื่อศึกษาวิจัยและบริการวิชาการ รวมถึงการเป็นพื้นที่ขนาดเล็กทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างครอบคลุม

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการดูแลสุขภาพของตออย่างใกล้ชิดและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกลุ่มของผู้สูงอายุหรือในกลุ่มที่มีภาวะเสี่ยงต่อโรคต่าง ๆ ที่ต้องการได้รับการดูแลและรักษาอย่างทันท่วงทีและทันสมัย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนได้แก่การดูแลสุขภาพของประชาชนโดยปัจจุบันเทคโนโลยีที่ทันสมัยสามารถนำมาปรับใช้ได้อย่างดีกับเรื่องสุขภาพ หากประชาชนมีสุขภาพที่ดีจะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของภาครัฐได้อีกทางหนึ่งแต่หากปัจจุบันประชาชนพลเมืองไม่มีความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอต่อการปรับใช้เทคโนโลยีกับการดูแลสุขภาพ จึงเป็นที่มาและความสำคัญของการศึกษาถึงบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภอ้อมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพยุคดิจิทัลแก่พลเมืองในพื้นที่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพแก่พลเมืองดิจิทัลในพื้นที่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพแก่พลเมืองดิจิทัล” มีขั้นตอนในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เพื่อศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพแก่พลเมืองดิจิทัลในพื้นที่ โดยดำเนินการศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามผ่านการรวบรวมข้อมูลด้านกฎหมาย แผนยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง แล้วสรุปเป็นบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพแก่พลเมืองดิจิทัลในพื้นที่

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล การสร้างรูปแบบความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพยุคดิจิทัลแก่พลเมืองดิจิทัลในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามให้กลายเป็นพลเมืองดิจิทัล โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ได้แก่ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และข้าราชการ พนักงานที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 คน เพื่อถอดรูปแบบของความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพยุคดิจิทัลแก่พลเมืองในพื้นที่

3. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสร้างรหัสและจัดกลุ่มข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพยุคดิจิทัลแก่พลเมืองดิจิทัลในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยประเมินร่างรูปแบบเพื่อดูความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน

4. การนำเสนอผลการวิจัย โดยการนำเสนอรูปแบบของความรู้ความเข้าใจด้านด้านสุขภาพยุคดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพยุคดิจิทัลแก่พลเมืองในพื้นที่” ได้นำเสนอผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพแก่พลเมืองดิจิทัลในพื้นที่

1.1 กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพแก่พลเมืองดิจิทัล

กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามต่อความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพแก่พลเมืองดิจิทัลมีกรอบความเชื่อมโยงนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องดังนี้

(1) แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) มีประเด็นที่เกี่ยวข้องได้แก่ ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

(2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) มีประเด็นที่เกี่ยวข้องได้แก่ คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองต้นรู้มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทัน สถานการณ์มีความ รับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุขและสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่า ลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

(3) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561-2580) มีประเด็นที่เกี่ยวข้องได้แก่ สร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียม ด้วยข้อมูลข่าวสารและบริการต่างๆ ผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน พัฒนาทุนมนุษย์สู่ยุคดิจิทัลด้วยการเตรียมความพร้อมให้บุคลากรทุกกลุ่ม มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล ปฏิรูปกระบวนการทํางานและการให้บริการของภาครัฐด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ประชาชนทุกกลุ่มโดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุในพื้นที่ห่างไกล ผู้สูงอายุและคนพิการ สามารถเข้าถึงและใช้ ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล ประชาชนร้อยละ 75 มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ภายใน 5 ปี ประชาชนสามารถเข้าถึง การศึกษา สาธารณสุข และบริการสาธารณะ ผ่านระบบดิจิทัล ประชาชนมีความเชื่อมั่น ในการทำธุรกรรมออนไลน์อย่างเต็มรูปแบบ การพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Learning & Knowledge) การพัฒนาบริการสุขภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Health)

(4) แผนปฏิบัติการดิจิทัลของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2563-2565 มีประเด็นที่เกี่ยวข้องได้แก่ มีบริการภาคประชาชนด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ครอบคลุมทุกพื้นที่และทุกบริการ

(5) แผนปฏิบัติการดิจิทัลกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น 4 ปีพ.ศ. 2561-2564 มีประเด็นที่เกี่ยวข้องได้แก่ ส่งเสริมให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นองค์กรดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 พัฒนาศักยภาพของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นให้พร้อมขับเคลื่อนองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล การพัฒนาผู้บริหารและบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ขับเคลื่อนองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล

ทั้งนี้ จาก 5 ประเด็นของกฎหมาย นโยบาย แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ต่อการนำมาจัดทำเป็นแผนดิจิทัลขององค์การเพื่อทำเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนองค์การให้เป็นองค์การสุขภาพดิจิทัลมากขึ้น

1.2 บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามที่เกี่ยวข้องกับการสร้างทักษะดิจิทัล

(1) อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีประเด็นที่เกี่ยวข้องได้แก่ ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และ สาธารณสถานอื่น ๆ

(2) แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม (พ.ศ.2561-2565) มีประเด็นที่เกี่ยวข้องได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสาธารณสุข ประกอบด้วย แผนงานด้านสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ และแผนงานงบกลาง

2. การสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพยุคดิจิทัลแก่พลเมืองในพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

2.1 การประเมินรูปแบบของความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพยุคดิจิทัลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพยุคดิจิทัลที่เหมาะสมกับประชาชนในพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่าผู้ให้ข้อมูลหลักได้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพยุคดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม มีบทบาทดังนี้

(1) บทบาทในการดูแลรักษาสุขภาพอันเกิดจากการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล โดยการสอบถามประชาชนในประเด็นต่าง ๆ เช่น ประชาชนสามารถระบุอาการผิดปกติจากการนั่งใช้คอมพิวเตอร์เป็นเวลานานหรือผิดท่าตามหลักกายภาพ พร้อมอธิบายสาเหตุของการผิดปกติ ระบุอาการผิดปกติทางร่างกายเมื่อใช้งานโทรศัพท์มือถือหรือสมาร์ทโฟน พร้อมอธิบายสาเหตุของอาการผิดปกติ ระบุวิธีการรักษาหรือแนวทางปรับปรุงพฤติกรรมเพื่อหลีกเลี่ยงอาการผิดปกติได้ รวมถึงสามารถประยุกต์ใช้แนวทางการหลีกเลี่ยงอาการผิดปกติจากการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัล ร่วมกับชีวิตประจำวันได้

(2) บทบาทในการดูแลรักษาสุขภาพจิตอันเกิดจากการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล โดยประชาชนในพื้นที่ระบุความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตเมื่อใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลหรือ

อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานาน ประชาชนในพื้นที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้
อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันกับความเสี่ยงต่อสุขภาพของตนเอง ระบุวิธีการรักษาหรือแนวทาง
ปรับปรุงพฤติกรรมเพื่อหลีกเลี่ยงอาการผิดปกติทางจิตได้ สามารถประยุกต์ใช้แนวทางปรับปรุง
พฤติกรรมในการหลีกเลี่ยง ป้องกันกระทบ ต่อสุขภาพจิตได้

(3) บทบาทในการให้คำปรึกษาในการรักษาสุขภาพอย่างถูกต้องแก่ผู้อื่น โดย
ประชาชนในพื้นที่สามารถสังเกตและระบุอาการผิดปกติของร่างกายบุคคลเป้าหมายได้อย่าง
ชัดเจน ประชาชนในพื้นที่วิเคราะห์สาเหตุของอาการผิดปกติเหล่านั้นได้เบื้องต้น ประชาชนใน
พื้นที่อธิบายผลกระทบจากอาการผิดปกติและความเป็นไปได้ของอาการป่วย กำหนดแนวทาง
ยับยั้ง หรือบรรเทาอาการผิดปกติได้อย่างเหมาะสม สามารถให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทาง
บรรเทาอาการผิดปกติให้กับบุคคลเป้าหมาย

(4) บทบาทในการเพิ่มทักษะในการเข้าถึงการบริการสุขภาพดิจิทัล โดย
ประชาชนในพื้นที่มีทักษะในการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลที่เกี่ยวกับสุขภาพ เช่น การจองคิวนัดวัคซีน
ผ่าน application ของรัฐบาล ประชาชนในพื้นที่ทราบถึงช่องทางต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรักษา
สุขภาพผ่านเว็บไซต์ หรือ application ต่าง ๆ ประชาชนเข้าใจและอ่านค่าทางการแพทย์
เกี่ยวกับสุขภาพตนเองได้ เช่น ค่าความดัน ค่าไขมัน เป็นต้น

2.2 สรุปรูปแบบของความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพยุคดิจิทัล

(1) องค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามจะ
มีบทบาทในสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพยุคดิจิทัลแก่พลเมืองในเขตพื้นที่รูปแบบที่ไม่
เป็นทางการเช่น การพูดคุย สอบถามประชาชนในพื้นที่ เนื่องมาจากหากจะดำเนินการ
จัดรูปแบบการให้ความรู้อย่างเป็นทางการนั้นจำเป็นต้องจัดเป็นโครงการที่อยู่ในแผนงานของ
แต่ละปี โดยประเด็นส่วนใหญ่จะเป็นด้านของโรคที่เกิดจากการทำงานผ่านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล
รวมถึงอาการต่าง ๆ ทั้งทางร่างกายและจิตใจที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล

(2) องค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามมี
บทบาทผ่านทางบุคลากรทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้องในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อันเป็น
หน่วยงานที่ใกล้ชิดกับชุมชนชาวบ้านและนิยมใช้บริการทำให้รูปแบบการเรียนรู้ด้านสุขภาพยุค
ดิจิทัลจะมีบทบาทอย่างมากผ่านทาง รพ.สต.

(3) รูปแบบการเรียนรู้ด้านด้านสุขภาพยุคดิจิทัลดำเนินการผ่าน 2 โครงการหลัก ได้แก่ โครงการธรรมชาติบำบัด และเวทีประชาคม ที่ชุมชนจะมาแลกเปลี่ยนกับองค์การบริหารส่วนตำบลเหมือนใหม่ รวมถึงการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้จะมีการสอดแทรกประเด็นทางสังคม ทำให้ประชาชนในพื้นที่ผ่านการเรียนรู้ด้านสุขภาพยุคดิจิทัลในรูปแบบทางอ้อมและไม่เป็นทางการมากกว่าผสมอยู่

(4) ประชาชนในพื้นที่โดยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรและผู้สูงอายุทำให้ส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้อุปกรณ์ด้านดิจิทัลมากจึงทำให้รูปแบบการเรียนรู้ด้านสุขภาพยุคดิจิทัลยังคงเป็นเรื่องที่ไกลตัวและประชาชนไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร

(5) องค์การบริหารส่วนตำบลเหมือนใหม่จะมีบทบาทอย่างมากหากรัฐบาลมีโครงการเช่น การลงทะเบียนขอรับวัคซีน โดยประชาชนในพื้นที่จะให้ความร่วมมือและร่วมเรียนรู้ถึงการลงทะเบียนดังกล่าวซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทักษะด้านสุขภาพดิจิทัลด้วย

อภิปรายผล

ผู้วิจัยพบว่าจากผลการศึกษาเรื่อง “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมือนใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพยุคดิจิทัลแก่พลเมืองในพื้นที่” มีประเด็นที่สำคัญต่อการอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

1. นโยบาย แผนหรือยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของทักษะดิจิทัลนั้นเป็นลักษณะแบบบนลงล่าง(Top-Down Approach) ร้อยเรียงจากแผนในระดับมหภาคสู่แผนในระดับรอง และสู่แผนในระดับท้องถิ่น โดยแต่ละท้องถิ่นจะไม่ค่อยมีบทบาทในการสะท้อนแผนแบบจากล่างสู่บน (Bottom-Up Approach) ทั้งนี้เนื่องจากรัฐมีมุมมองต่อเรื่องการบริหารจัดการด้านดิจิทัลว่า ต้องการที่จะ Generalizing ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายเพื่อหารูปแบบของพฤติกรรมที่คงเส้นคงวาและโดดเด่นในนโยบายต่าง ๆ เพื่อนำมาสร้างเป็นหลักการ (Matland,1995) ดังนั้นจึงสร้างสิ่งที่เป็นสิ่งที่สำเร็จรูปเพราะจะสามารถเข้าไปจัดการได้ง่ายซึ่งจะนำไปสู่การรวมอำนาจเข้าสู่ส่วนกลาง โดยมุมมองนี้จะมุ่งความสนใจไปที่เรื่องการจ่ายงบประมาณ โครงสร้างองค์การที่เป็นทางการ ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ การออกกฎระเบียบและการบริหารเพื่อควบคุมให้มีการปฏิบัติตามระเบียบ เช่น การวางแผน การวางแผนงบประมาณ การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Elmore, 1978)

นอกจากนี้อีกประเด็นที่พบได้แก่การที่หน่วยงานกลางเช่น กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงมหาดไทย หรือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดแนวทางกว้าง ๆ ที่ยังต้องมีการตีความในรายละเอียดการนำนโยบายไปปฏิบัติ ข้าราชการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบต้องเข้ามามีบทบาทในการกำหนดนโยบายเพื่อแสวงหาแนวปฏิบัติด้วยตนเอง หรือเป็นการกำหนดนโยบายในระดับการปฏิบัติ (Street-Level Bureaucrat) ทำให้นโยบายดังกล่าวไม่สามารถประสบความสำเร็จได้อย่างแท้จริง

2. รูปแบบองค์การแบบไม่เป็นทางการ พบว่า บทบาทในการสร้างความรู้ความเข้าใจ ทักษะดิจิทัลต่อประชาชนในเขตพื้นที่รูปแบบที่ไม่เป็นทางการเช่น การพูดคุย สอบถามประชาชนในพื้นที่เป็นบทบาทหลักขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารวีร์ กุรัตนาวีโรจน์ (2548) เรื่องการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมการออกกำลังกายของประชาชน หมู่บ้านชนบทแห่งหนึ่ง จังหวัดชัยนาท พบว่าผลจากการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมการออกกำลังกาย ทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของชุมชนในการรวมกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหาของตน (Empowerment) เกิดการมีส่วนร่วมของแกนนำชุมชน (Community Participation) เกิดเวทีประชาคม (Civil Society) ให้สมาชิกชุมชนได้ร่วมกันเรียนรู้ และทำให้ชุมชนมีความสามารถ (Community Capacity) ในการคิดวิเคราะห์ปัญหาด้วยตนเอง นอกจากนี้ได้เกิดโครงการสร้างสนามกีฬา อันเป็นโครงการส่งเสริมการออกกำลังกายซึ่งเกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชนแต่อย่างใดก็ตาม การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพนั้นควรต้องทำอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาชุมชน การวิเคราะห์ปัญหา การวางแผน การลงมือปฏิบัติ และการติดตามผล ซึ่งสิ่งที่สำคัญคือในขั้นตอนการศึกษาชุมชน ควรกระทำให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง ซึ่งจะส่งผลให้สามารถดำเนินการพัฒนาได้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง เช่นเดียวกับหากนำมาประยุกต์ใช้ในเรื่องของการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลตามกระบวนการนี้จะทำให้ประสบความสำเร็จได้

3. บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองใหม่ อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดมุกดาหาร พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองใหม่ อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดมุกดาหาร มีบทบาทในดูแลรักษาสุขภาพอันเกิดจากการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ดูแลรักษาสุขภาพจิตอันเกิด จากการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ให้คำปรึกษาในการรักษาสุขภาพอย่างถูกต้องแก่ผู้อื่น และบทบาทในการเพิ่มทักษะในการเข้าถึงการบริการสุขภาพดิจิทัล สอดคล้องกับ สุพินญา คงเจริญ (2560) เรื่องโรคอ้วน:ภัยเงียบในยุคดิจิทัลที่พบว่าเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมเข้าสู่ยุคดิจิทัลหรือที่เรียกว่ายุคสื่อสารไร้พรมแดน ทำให้เทคโนโลยีเข้ามามี

บทบาทในการใช้ชีวิตและการทำงานมากขึ้นทั้งในสังคมเมืองและชนบท เกิดปัญหา “สังคมก้มหน้า” ชีวิตติดจอ ส่งผลกระทบต่อการมีกิจกรรมทางกายลดลง ก่อปรกับการใช้ชีวิตแบบเร่งด่วนในการบริโภคอาหาร นิยมเลือกซื้ออาหารสำเร็จรูปที่สะดวกในการบริโภคภายในเวลาที่จำกัด และสามารถเข้าถึงแหล่งอาหารได้ง่ายตลอด 24 ชั่วโมง สิ่งต่างๆ เหล่านี้จึงเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้เกิดภาวะน้ำหนักเกินและโรคอ้วนโดยที่เราไม่รู้ตัว การป้องกันปัญหาดังกล่าวจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของความพอดีและพอเพียงจึงเป็นสิ่งจำเป็นในยุคดิจิทัล

4) ประชาชนในพื้นที่โดยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรและผู้สูงอายุทำให้ส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้อุปกรณ์ด้านดิจิทัลมาก จึงทำให้รูปแบบการเรียนรู้ด้านสุขภาพยุคดิจิทัลยังคงเป็นเรื่องที่ไกลตัวและประชาชนไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร รวมถึงองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองใหม่จะมีบทบาทอย่างมากหากรัฐบาลมีโครงการเช่น การลงทะเบียนขอรับวัคซีน โดยประชาชนในพื้นที่จะให้ความร่วมมือและร่วมเรียนรู้ถึงการลงทะเบียนดังกล่าวซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทักษะด้านสุขภาพดิจิทัลด้วย ดังนั้นจากการศึกษาของกิริติ กิจธีระวุฒิมิวงษ์และคณะ (2560) ได้เสนอแนวคิดในการพัฒนาสาธารณสุขในยุคประเทศไทย 4.0 ไว้คือ การพัฒนาสุขภาพและความอยู่ดีมีสุขของกลุ่มประชากรให้มีสุขภาพดี มีชีวิตยืนยาว โดยภาครัฐ เอกชน และประชาชน จะต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยที่กำหนดสุขภาพ ซึ่งครอบคลุมปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ ที่มีอิทธิพลต่อสุขภาพ จากภายในและภายนอกประเทศ การปฏิบัติงานสาธารณสุขในยุคปัจจุบัน จะต้องออกแบบบนพื้นฐานขององค์ความรู้ในศาสตร์นั้นๆ ภายใตแนวคิด “ทำน้อย ได้มาก” การออกแบบบริการสาธารณสุข จำเป็นต้องคำนึงถึงการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ เพื่อการพัฒนาประเทศให้บรรลุเป้าหมาย “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ตามนโยบายประเทศไทย 4.0 ถือเป็นนโยบายสาธารณะที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาระดับโลก คือ “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” (Sustainable Development Goals; SDGs) ซึ่งใช้เป็นทิศทางการพัฒนา ตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2558 ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2573 โดยนโยบายประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0) ของรัฐบาล ประกาศใช้ในการนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ความเหลื่อมล้ำและความไม่สมดุลในการพัฒนา โดยมีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งได้มีการนำนโยบายประเทศไทย 4.0 สู่การปฏิบัติผ่านยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศ

พัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคม มีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจให้สามารถเป็นประเทศโลกที่หนึ่งในศตวรรษที่ 21 ด้วยการพัฒนากลุ่มเกษตรและอาหาร กลุ่มสุขภาพ กลุ่มเครื่องมือ อัจฉริยะและหุ่นยนต์ กลุ่มดิจิทัลและอินเทอร์เน็ตออฟติง และกลุ่มสร้างสรรค์วัฒนธรรม โดยมีการนำรูปแบบประเทศไทย 4.0 สู่การปฏิบัติทั้งในภาคอุตสาหกรรม การเกษตร การศึกษา และการสาธารณสุข

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ช่วยทำให้มองเห็นถึงปัญหาสำคัญของการวิจัยในบางประเด็นที่ผู้สนใจควรนำไปศึกษาวิจัยต่อไป ดังนี้

(1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพยุคดิจิทัล เช่น กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ควรให้ความสำคัญอย่างจริงจังต่อการกำหนดนโยบายที่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมแก่ส่วนราชการทั้งหลายถึงแนวทางการนำการดูแลสุขภาพดิจิทัลไปใช้เพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปในทางเดียวกันตามภารกิจของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(2) ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการพัฒนาสุขภาพดิจิทัลแก่ประชาชนในพื้นที่ควรนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ในประเด็นต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ทั้งนี้จะได้ปรับตัวและรับมือกับสถานการณ์ในอนาคตที่ประเทศไทยต้องปรับตัวเป็นสังคมดิจิทัลได้

(3) ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

หน่วยงานในระดับอุดมศึกษาหรือหน่วยงานวิจัยควรให้ความสนใจและให้ความสำคัญต่อการศึกษาด้านการนำความรู้ด้านสุขภาพดิจิทัลไปใช้ในพื้นที่โดยเฉพาะในระบบราชการมากขึ้น

(4) ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรใช้การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อให้เห็นภาพรวมที่มากขึ้นที่จะสะท้อนรูปแบบ สุขภาพดิจิทัลในมุมมองที่กว้างขึ้น ควรคำนึงถึงความเสี่ยงในการเก็บข้อมูลเนื่องจากสถานการณ์ที่คาดไม่ถึงเช่นการเกิดโรคระบาดโควิด 19 ที่ส่งผลต่อการเก็บข้อมูลอย่างมาก

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2560). แผนยุทธศาสตร์กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ.2562-2565. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- กิริติ กิจธีระวุฒินงษ์, นิทรา กิจธีระวุฒินงษ์, นงนุช วงศ์สว่าง. (2560). การสาธารณสุขในยุคประเทศไทย 4.0. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 26(2), 377- 388.
- ปารวีร์ กุรัตนาวีโรจน์. (2548). การพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมการออกกำลังกายของประชาชน หมู่บ้านชนบทแห่งหนึ่ง จังหวัดชัยนาท. ในวิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลชุมชนบัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง. (2561). คู่มือพลเมืองดิจิทัล. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์. (2558). พลเมืองดิจิทัล. เชียงใหม่: คณะสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สุพินญา คงเจริญ. (2560). โรคอ้วน:ภัยเงียบในยุคดิจิทัล. วารสาร EAU HERITAGE, 11(3).
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2562). รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2561. กรุงเทพมหานคร: สำนักยุทธศาสตร์สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management in Digital Era). เรี ย ก ไ ช้ เมื่ อ 12 ม ก ร า ค ม 2565 จ า ก <http://www.truelookpanua.com>.
- Elmore, Richard E. (1 9 7 8).Organizational Models of Social Program Implementation. Public Policy, 26(2).
- Matland, RE .(1995). Synthesizing the implementation literature: The ambiguity–conflict model of policy implementation. Journal of Public Administration Research and Theory, 5(2),145–174.